

til Indenrigsministeriet indgivne Andragender. Sogneraadforeningerne har jo nemlig ikke ansøgt om Børnefradraget, og Købstadforeningen har ikke ansøgt om Forhøjelse af Afdrags- eller Tillægsprocenterne. Med Hensyn til disse sidstnævnte Forhold ønsker de konservative Medlemmer at blive ved det bestaaende.

Medens Børnefradraget i øvrigt gøres obligatorisk, har Flertallet af Hensyn til det i mange Kommuner allerede vidt fremskredne Ligningsarbejde fundet det hensigtsmæssigt ved Ændringsforslag Nr. 4 at foreslaa, at Købstadkommuner i Aar med Indenrigsministeriets og Landkommuner med Amtsrådets Samtykke kan undlade at benytte Børnefradraget.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 2 er kun af redaktionel Art.

Da der formentlig fra alle Sider er Enighed om, at de mellemkommunale Skattebestemmelser i en nærmere Fremtid bør revideres, synes det ikke rigtigt for Tiden at udvide Omraadet for de Virksomheder, der falder ind under denne Beskatning. Udvalget foreslaar derfor ved Ændringsforslag Nr. 8 til § 3, at Lovforslaget for dette Forholds Vedkommende føres tilbage til det bestaaende. Ved Ændringsforslag Nr. 9 til § 3 foreslaar Flertallet af Hensyn til den Forskydning af Prisniveauet, der er foregaaet siden 1918, at det Beløb af en Persons Indtægt, der maa forbeholdes til Beskatning alene af Opholdskommunen, forhøjes fra 3 500 Kr. til 5 000 Kr. Det konservative Mindretal foreslaar Beløbet sat til 6 000 Kr.

De øvrige Ændringsforslag er enten mindre betydende eller kun af redaktionel Art.

Nogle af Flertallets Medlemmer forbeholder sig nærmere Motivering af deres Stilling i Tinget.

Et *Mindretal* (Oluf Jensen, J. Chr. Møller og Piper) er fuldt ud enigt i, at Rammerne for den kommunale Skattepaaligning maa udvides, og tiltræder derfor

Forslagets Bestemmelse om Forhøjelsen af Grænsen for det frie Skøn, hvilket i Landkommuner, der ikke anvender Kildeartsbeskatning, ønskes forhøjet til 1 300 Kr. ligesom i Købstæderne.

Ligeledes tiltrædes Forslaget om et Fradrag af 200 Kr. for hvert Barn.

Derimod finder Mindretallet det uforvarsligt under Hensyn til den betydelige Forskydning og Forhøjelse af Ligningsprocenten, som ovenomtalte Forslag vil medføre, nu i en midlertidig Lov, hvis Virkninger der ikke har været Tid til at overveje, yderligere at udvide Rammerne ved Forandringer i Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenterne, hvorfor vi maa modsætte os Forslaget herom.

Da Ligningen i mange Kommuner er saa vidt fremskreden, at det vil medføre et overordentlig stort Arbejde for Aaret 1920—21 at bringe Børnefradraget til Udførelse, stilles Ændringsforslag Nr. 5, ifølge hvilket Bestemmelsen gøres afhængig af det kommunale Selvstyre.

Bestemmelsen i Flertallets Ændringsforslag Nr. 12 om Udpantningsret i Børnernes Ejendele finder Mindretallet meget ubillig og stiller derfor Ændringsforslag Nr. 13, der begrænser Udpantningsretten til den med Manden samlevende Hustrus Ejendele.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *Mindretal* (Oluf Jensen, J. Chr. Møller og Piper):

1) I 3die til 7de Linie udgaar „Forhøjelse — — — og derunder kan“, og der indsættes: „i de Landkommuner, hvor Kildeartsbeskatning anvendes, Indkomster paa 1 000 Kr. og derunder og i Købstadkommuner, Handelspladser og de Landkommuner, hvor Kildeartsbeskatning ikke anvendes, Indkomster paa 1 300 Kr. og derunder“.